

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3206/05
08.02.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Браниславе Апостоловић, Јованке Кажих, Миломира Николића и Мирјане Грубић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужене ЕПС "Електро Војводина" ЕД "Кикинда" из Кикинде, чији је пуномоћник БА адвокат, на чијој страни је умешач "ВВ", чији је пуномоћник БВ дипломирани правник, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж. 1430/05 од 13. октобра 2005. године, у седници већа одржаној 8. фебруара 2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж. 1430/05 од 13. октобра 2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Кикинди П. 638/02 од 25. априла 2005. године, обавезана је тужена да плати тужиоцима на име накнаде штете и то тужиоцу АА штету насталу на пословном простору у износу од 485.020,00 динара са законском каматом почев од 25.4.2005. године па до исплате, тужиоцу ББ на име штете настале на дворишном стану у износу од 831.433,00 динара са каматом од 25.4.2005. године па до исплате, као и да им плати трошкове парничног поступка.

Одлучујући о жалби тужене и умешача Окружни суд у Зрењанину је пресудом Гж. 1430/05 од 13. октобра 2005. године жалбе одбио као неосноване и првостепену пресуду потврдио.

Против пресуде Окружног суда у Зрењанину тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе чл. 386. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 354. ст. 2. тач. 11. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а на битне повреде због којих се може изјавити ревизија тужена у ревизији не указује.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према утврђеним чињеницама дана 30.6.2001. године избио је пожар на таванском простору зграде ГГ, чији су сувласници ДД и ЋЋ. Пожар је проузрокован кратким спојем на електричним инсталацијама и неисправним осигурачима. Стан је био прикључен на инсталацију тужене. Као последица пожара обухваћен је и стан и пословни простор тужилаца који је изгорео и на којима је настала материјална штета и то за тужиоца АА у износу од 485.020,00 динара за тужиоца ББ у износу од 831.433,00 динара, а према налазу вештака од 25.4.2005. године.

На тако утврђено чињенично стање правилно је примењено материјално право када је тужена обавезана да тужиоцима надокнади штету.

Одредбом чл. 173. ЗОО је прописано да штета настала у вези са опасном ствари, односно опасном делатношћу сматра се да потиче од те ствари, односно од делатности, изузев ако се докаже да оне нису биле узрок штете. Према чл. 174. ЗОО за штету од опасне ствари одговара њен ималац, а за штету од опасне делатности одговара лице које се њом бави.

Из утврђених чињеница произилази да је штету тужиоцима проузроковала електрична енергија у неисправним инсталацијама. Дистрибуција електричне енергије је по својој физичкој и правној природи опасна делатност. Како је тужена дистрибутер електричне енергије она одговара за штету коју су претрпели тужиоци на основу одредбе чл. 173. и 174. ЗОО, јер је у вези са дистрибуцијом електричне енергије штета и проузрокована.

Неосновано у ревизији тужена истиче да није одговорна за штету коју су претрпели тужиоци, јер је чл. 2. ст. 6. Закона о електропривреди, који је био на снази у време спорног догађаја и чл. 19. ст. 1. Општих услова за испоруку електричне енергије прописано да су електроенергетски објекти потрошача објекти који се налазе иза места прикључења на електроенергетску мрежу, односно место предаје електричне енергије је место где се граниче објекти испоручиоца и потрошача, те да је чл. 3. ст. 3. наведених Општих услова прописано да су електроенергетски објекти иза места прикључења у власништву потрошача, што претпоставља и одговорност власника – потрошача за насталу штету. Наведене одредбе се не могу применити на конкретан случај, јер тужена одговара за штету коју су претрпели тужиоци по основу објективне одговорности и не може се ослободити те одговорности, јер до штете није дошло кривицом тужилаца као оштећених, већ пропустима тужене што то по пријави власника спорног пословног простора у коме је избио пожар није извршила искључење тог простора са мреже. Тужена се не може ескулпирати од штете ако је била дужна да искључи електричну енергију из објекта који није био обезбеђен, који више година није коришћен и у којем инсталације нису исправне, о чему је тужена била обавештена.

Суд је ценио остале наводе у ревизији па је нашао да су без утицаја на правилно и законито донете одлуке нижестепених судова, па је стога ревизију на основу одредбе чл. 393. ЗПП одбио као неосновану.

На основу одредбе чл. 491. ст. 4. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 125/04 од 22.11.2004. године, ступио на снагу 23.2.2005. године), Врховни суд је одлучио о ревизији по правилима парничног поступка која су важила до ступања на снагу наведеног Закона.

Председник већа-судија,

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писанице

Мирјана Војводић

дц